

Ponadto skarżąca twierdzi, że dyskryminacja ta, jak również podwyższona, w porównaniu z dietą jej przyznaną, dieta przyznawana ekspertom narodowym stanu wolnego płci męskiej (niezależnie od tego czy żyją w konkubinacie) prowadzi do naruszenia art. 141 WE i zasady równości wynagrodzenia mężczyzn i kobiet, jak również dyrektywy 2000/78/WE⁽¹⁾ oraz zasady proporcjonalności.

(¹) Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303, str. 16).

Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 25 kwietnia 2007 r. w sprawie F-71/06 Lebedef-Caponi przeciwko Komisji, wniesione w dniu 5 lipca 2007 r. przez Maddalenę Lebedef-Caponi

(Sprawa T-233/07 P)

(2007/C 211/74)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Maddalena Lebedef-Caponi (Senningerberg, Wielkie Księstwo Luksemburga) (przedstawiciel: F. Frabetti, adwokat)

Druza strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej wydanego w dniu 25 kwietnia 2007 r. w sprawie F-71/06;
- uwzględnienie żądań podniesionych przez wnoszącą odwołanie w postępowaniu w pierwszej instancji i tym samym stwierdzenie dopuszczalności i zasadności skargi wniesionej w sprawie F-71/06;
- ewentualnie — przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez Sąd do spraw Służby Publicznej;
- rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów, wydatków i wynagrodzeń oraz obciążenie nimi Komisji.

Zarzuty i główne argumenty

W odwołaniu wnosząca odwołanie wnosi o uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej oddalającego wniesioną przez nią skargę o stwierdzenie nieważności sprawozdania z przebiegu jej kariery zawodowej za okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2004 r.

W uzasadnieniu wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd do spraw Służby Publicznej dokonał błędnej interpretacji i oceny okoliczności stanu faktycznego, które doprowadziły do uznania negatywnej oceny wnoszącej odwołanie w spornym sprawozdaniu z przebiegu kariery zawodowej za zasadną.

Skarga wniesiona w dniu 3 lipca 2007 r. — Koninklijke Grolsch NV przeciwko Komisji

(Sprawa T-234/07)

(2007/C 211/75)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Koninklijke Grolsch NV (przedstawiciele: adwokaci M.B.W. Biesheuvel i J.K. de Pree)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności w całości lub w części decyzji skierowanej do spółki Grolsch, a w każdym razie w zakresie, w jakim wymieniona decyzja jest skierowana do spółki Grolsch;
- uchylenie lub ewentualnie obniżenie grzywny nałożonej na Grolsch;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje decyzję Komisji z dnia 18 kwietnia 2007 r. dotyczącą postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE (COMP/B-2/37.766 — Niderlandzki rynek piwa), w której na skarżącą została nałożona grzywna.

Na poparcie swej skargi skarżąca podnosi trzy zarzuty formalne. W pierwszym z nich skarżąca podnosi, że nadmierna długość postępowania doprowadziła do naruszenia wymogu rozpatrzenia sprawy w rozsądnym terminie. W drugim zarzucie formalnym skarżąca stwierdza, że naruszone zostało jej prawo do obrony, ponieważ odmówiono jej dostępu do odpowiedzi innych stron na pismo w sprawie przedstawienia zarzutów. W zarzucie trzecim skarżąca wskazuje na naruszenie zasady dobrej administracji, w tym zasady staranności i zasady domniemania niewinności, w związku z tym, że Komisja w trakcie postępowania wyjaśniającego przyjmowała stronniczą postawę, nie uwzględniła okoliczności obciążających i dokonała niepełnej lub niestarannej analizy sprawy.

Następnie skarżąca podnosi sześć zarzutów materialnych dotyczących stwierdzeń Komisji. Skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła art. 81 WE, obowiązek uzasadnienia oraz zasadę dobrej administracji w jej stwierdzeniach dotyczących, po pierwsze, zarzucanego celu spotkań, po drugie — zarzucanego okazjonalnego przydzielania klientów w sektorze horeca i w sektorze gospodarstw domowych, po trzecie — zarzucanej koordynacji innych warunków handlowych, po czwarte — rzekomych porozumień lub uzgodnionych praktyk w odniesieniu do cen i podwyżek cen zarówno w sektorze horeca, jak i w sektorze gospodarstw domowych, w tym piwa sprzedawanego pod marką dystrybutora, po piąte — utrzymywanie czasu trwania naruszenia, a po szóste — rzekomego bezpośredniego uczestniczenia przez skarżącą w zarzucanym naruszeniu.

Wreszcie, skarżąca podnosi dwa zarzuty dotyczące wysokości nałożonej na nią grzywny. Zdaniem skarżącej, Komisja naruszyła art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003⁽¹⁾, ponieważ w celu zastosowania prawnie dopuszczalnej górnej granicy w wysokości 10 % wykorzystwała obrót przedsiębiorstwa uwzględniający podatek akcyzowy. Skarżąca kwestionuje także nadzwyczajną wysokość nałożonej grzywny i w związku z tym wskazuje na nienależyte uwzględnienie długości postępowania i różnice z podobną sprawą piwa belgijskiego⁽²⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. L 1, str. 1).

⁽²⁾ Decyzja Komisji z dnia 5 grudnia 2001 r. dotycząca postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE (Sprawa IV/37.614/F3 PO/Interbrew i Alken-Maes) (Dz.U. 2003, L 200, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 4 lipca 2007 r. — Bavaria przeciwko Komisji

(Sprawa T-235/07)

(2007/C 211/76)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Bavaria NV (przedstawiciele: adwokaci O.W. Brouwer, D. Mes i A.C.E. Stoffer)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności w całości lub w części decyzji Komisji z dnia 18 kwietnia 2007 r. dotyczącej postępowania

na podstawie art. 81 traktatu WE (COMP/B-2/37.766 — Niderlandzki rynek piwa — C(2007) 1697 wersja ostateczna) w zakresie dotyczącym spółki Bavaria NV;

- ewentualnie, obniżenie grzywny nałożonej na Bavaria NV;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje decyzję Komisji z dnia 18 kwietnia 2007 r. dotyczącą postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE (COMP/B-2/37.766 — Niderlandzki rynek piwa), w której na skarżącą została nałożona grzywna.

Na poparcie swej skargi skarżąca po pierwsze wskazuje na naruszenie zasady dobrej administracji z powodu tego, że Komisja nie przeprowadziła pełnego, starannego i bezstronnego postępowania wyjaśniającego.

Po drugie, skarżąca stwierdza, że Komisja naruszyła art. 81 WE poprzez popełnienie oczywistych błędów w ocenie, niewłaściwe zastosowanie prawa przy stwierdzaniu istnienia naruszenia, brak przestrzegania zasady domniemania niewinności, naruszenie zasady legalności oraz obowiązku uzasadnienia wynikającego z art. 253 WE.

Po trzecie skarżąca podnosi, że Komisja błędnie określiła czas trwania naruszenia..

Po czwarte skarżąca stwierdza, że określając wysokość grzywny nałożonej na skarżącą, Komisja naruszyła art. 23 rozporządzenia nr 1/2003⁽¹⁾, wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien oparte na tym rozporządzeniu⁽²⁾, zasadę równego traktowania oraz zasadę proporcjonalności.

Po piąte, skarżąca twierdzi, że Komisja w sposób rażący naruszyła zasadę rozpatrzenia sprawy w rozsądnym terminie, ponieważ postępowanie wyjaśniające trwało prawie siedem lat.

Po szóste, skarżąca podnosi, że popełniono naruszenie istotnych wymogów proceduralnych, zasady dobrej administracji oraz prawa do obrony, polegające na odmowie udzielenia dostępu do odpowiedzi innych browarów na pismo w sprawie przedstawienia zarzutów oraz do części akt Komisji mających istotne znaczenie dla przygotowania obrony skarżącej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. 2003 L 1, str. 1).

⁽²⁾ Komunikat Komisji — wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy artykułu 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17 oraz artykułu 65 ust. 5 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali (Dz.U. 1998 C 9, str. 3).